

Yalnızlığımı İsyan Ederim

– Mustafa Kara · 18 Şubat 2017

Terk edilmişlerin hayatını son perdede oynuyorum

Ankara'nın başıboş sokaklarında

Bir başınayım

Yalnızlıkta sahtelere yer yoktur

Kendi kalabalık dünyamda yapayalnızım

Gerçekler en acı halini gösteriyor...

*

Gecelerim zifri

Gündüzlerimin de ondan farkı yok

Yalnızlığım gece gibi iner ömrüme

Karartır gündüzlerimi de

U/mutsuzluk saçar her kuytu köşede...

*

Yalnızlık bazen iyidir ama alışamazsın

Alışılmadık olduğu için üşütür

Kahredersin hayattan soğutur

İsyan eder böyle bir hayatın yaşamak olmadığını düşünürsün

Öyle bir an gelir ki çekilmez bir hal alır

Gördüğün her titrek mum ışığını

Güneş sanacak kadar çaresiz bırakır

Her şeyden soğursunuz

Giderek nefret edersin hayattan...

*

Gözlerini açtığında dünyaya

Etrafında gülen insanlar olsa da

Aslında yalnızlıklar doğuştandır

Fitratımızda vardır yalnızlık

Alışırın zamanla yalnızlığa gözün karanlığa alıştığı gibi

Kuytu köşelerde u/mutsuzluk kol gezerken

Yaşamında sadece alışılmışlıklar vardır...

*

Monotonlaşır her şey hayatında zaman su gibidir akar gider

Akıntıya kapılır hayatına gün katamazsın

Ama dik durur pes etmezsen gününe hayatlar katarsın

Her düşüş bir kalkış öğretir

Hayatından gün çalanlara deęil
Gününe hayat katanlara deęer vermeyi öğrenirsin
Yalnızlık işte böyle bir şeydir
Kimi için uyandığı düş
Kimi için de boş vermişliklerle dolu kürkçü dükkânı
Ve
Gerçeklere bakıp en acı halini gösteren
Yalnızlığına isyan edersin...
Mustafa KARAAHMETOęLU
16.12.2016